

عنوان مقاله:

بازیابی تکه های کهن الگوی مام مهین در شعر حافظ

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 11، شماره 41 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسنده:

پریسا حبیبی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

در این نوشتار سعی بر آن است که نمودهای تغییر یافته کهن الگوی مام مهین (1) در شعر حافظ ردیابی شود. نمودهایی که بعد از متلاشی شدن شخصیت یگانه این عنصر مادینه قدرتمند، ابتدا در قالب خدایانوها به زندگی خود ادامه داد و سپس به ضمیر ناخودآگاه انسان منتقل شد و دوباره از طریق هنر بر ذهن و زبان نوع بشر جاری گشت. این جست و جو می تواند پاسخی برای این پرسش ها بیابد که آیا می توان گفت حافظ جزو آن دسته از شاعران نابغه ای است که فواصل تاریخی و جغرافیایی مانع بروز و ظهور آرکی تایپ ها در شعر او نشده است مام مهین در ضمیر ناخودآگاه جمعی ایرانیان با توجه به پیشینه اساطیری زن سالارانه این سرزمین با چه کیفیتی می زید آیا در یک نگاه کلی این تصویر به سمت قطب منفی تمایل دارد یا قطب مثبت بر این اساس به این نتیجه رسیدیم که شعر حافظ شعری است که بستر ظهور و تجلی تصاویر ناب و شفاف را از مام مهین فراهم آورده است و این موضوع از وسعت مشرب و شفافیت و در دسترس بودن ناخودآگاه حافظ سرچشمه می گیرد

کلمات کلیدی:

حافظ، زن، کهن الگو، خدایان، مام مهین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856728>

